

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Ivo Pospíšila a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **F 9, s. r. o.**, se sídlem Nečtiny 175, zastoupen Mgr. Danielem Tetzelm, advokátem se sídlem Mečířová 409, Jesenice – Osnice, proti žalované: **Česká obchodní inspekce**, se sídlem Štěpánská 567/15, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 5. 2018, č. j. ČOI 23438/18/O100/1000/18/SvoŠte/Št, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 4. 2020, č. j. 10 A 103/2018 – 26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti
- III. Žalované **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a rozsudek městského soudu

[1] Česká obchodní inspekce, inspektorát Středočeský a hl. město Praha, rozhodnutím ze dne 22. 1. 2018, č. j. ČOI 9605/18/1000, uložila žalobci pokutu 200.000 Kč za správní delikt podle § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), kterého se žalobce dopustil „tím, že při kontrole provedené dne 18. 4. 2016 na čerpací stanici pohonných hmot F 9, s. r. o., umístěné na adrese Dukelských hrdinů 200, 269 01 Rakovník – Rakovník II, prodával(a) Směsnou motorovou naftu s obsahem MEMK nad 30% (v prodeji pod názvem SMN30 Diesel) nesplňující požadavek na složení a jakost stanovený vyhláškou č. 133/2010 Sb. (...) a ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, neboť ve sledovaném ukazateli Bod vzplanutí P.M. byla zjištěna hodnota 20,5 °C, přičemž normou ČSN

656508 – 2013 stanovená limitní hodnota, při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259, činí minimálně 53,0 °C, čímž prodávaná motorová nafta s obsahem MEMK nad 30% (v prodeji pod názvem SMN 30 Diesel) nevyhověla limitní hodnotě ČSN 656508 – 2013“.

[2] Žalovaná k žalobcovu odvolání prvostupňové rozhodnutí změnila v části výroku týkající se odkazu na aplikovaná ustanovení právních předpisů a ve zbytku rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdila.

[3] Proti rozhodnutí žalované žalobce brojil žalobou u Městského soudu v Praze, který ji zamítl. Konstatoval, že podstatou sporu je posouzení otázky, zda nedostatky oznámení o zahájení řízení odůvodňují závěr, že řízení o správním deliktu nebylo vůči žalobci vůbec zahájeno. Městský soud následně zrekapituloval podstatné skutkové okolnosti řešené věci a judikaturu týkající se vymezení předmětu řízení v řízeních o správních deliktech, zdůraznil přitom odlišné nároky kladené na vymezení předmětu řízení v oznámení o zahájení řízení oproti výroku rozhodnutí o správním deliktu. Některé nedostatky při zahájení řízení o správním deliktu jistě mohou vyústit v nezákonnost posléze vydaného meritorního rozhodnutí; o takový případ by se jednalo především tam, kde by vady týkající se postupu správního orgánu při zahájení správního řízení fakticky vyústily v odepření či významné omezení procesních práv účastníka takového řízení.

[4] V posuzované věci se však podle přesvědčení soudu o takový případ v žádném ohledu nejedná. Žalobci bylo řádně doručeno oznámení o zahájení řízení o správním deliktu obsahově vyhovující zákonným a judikatorním požadavkům, a řízení tak bylo dne 23. 3. 2017 řádně zahájeno. Správní orgán v oznámení o zahájení řízení jednoznačně specifikoval skutek, pro který je řízení zahajováno, a poukázal na zdroj skutkových poznatků. Přestože tedy správní orgán prvního stupně v textu oznámení o zahájení řízení uvedl, že je řízení zahajováno „s obchodní společností OMV Česká republika, s. r. o. jako účastníkem řízení ve smyslu § 27 odst. 1 písm. b) správního řádu“, bylo podle přesvědčení soudu na daném skutkovém půdorysu ze všech okolností zřejmé, že účastníkem řízení, s nímž je řízení o uvedeném skutku zahajováno, je právě žalobce, kterému bylo oznámení adresováno a jemuž bylo dne 23. 3. 2017 doručeno.

[5] Žalobce byl v protokolu o kontrole seznámen s tím, že správní orgán prvního stupně v návaznosti na popsaná kontrolní zjištění provede další opatření. Žalobce si byl ostatně svého postavení zjevně vědom, neboť správní orgán prvního stupně přípisem ze dne 23. 6. 2016 informoval o odstranění nevyhovujících pohonných hmot. Podle městského soudu žalobci nemohly za dané situace poté, co mu bylo dne 23. 3. 2017 doručeno oznámení o zahájení řízení, rozumně vzniknout jakékoli pochybnosti stran toho, že je řízení zahajováno právě s ním. Řízení bylo oznámením o zahájení řízení zahájeno právě a jedině ve věci skutku popsaného v protokolu o kontrole, tedy skutku, kterého se měl dopustit žalobce bez součinnosti s jakoukoli jinou osobou prodejem nevyhovujících pohonných hmot na jím provozované čerpací stanici. Oznámení o zahájení řízení v rámci vymezení předmětu řízení výslovně odkazuje na protokol o kontrole a další písemnosti tvořící kontrolní spis. Ze záhlaví předmětné písemnosti jednoznačně plynulo, že jejím adresátem je žalobce, který je v písemnosti označen obchodní firmou, identifikačním číslem osoby a uvedením sídla.

[6] Za situace, kdy je z obsahu správního spisu i z tvrzení účastníků (žalobce tyto závěry žalované nijak nesporel) zřejmé, že se uvedená věc společnosti OMV Česká republika, s. r. o. (dále jen „OMV“) v žádném ohledu nikterak netýkala, představuje

zmínka o této společnosti v oznámení o zahájení řízení podle přesvědčení městského soudu pouhou zřejmou chybou v psaní. Jakkoli není takové pochybení v rámci výkonu veřejné moci žádoucí a správní orgány by se ho měly ve své činnosti vyvarovat, nelze je v rámci realizace činností spadajících do oblasti veřejné správy zcela vyloučit. V žádném případě však nemůže vést takové zjevně toliko formální pochybení k závěru o tom, že řízení nebylo s žalobcem doručením oznámení o zahájení řízení řádně zahájeno. Takový výklad práva by byl nepřipustně formalistický a zcela by odhlížel od skutkových okolností posuzované věci.

[7] Důvodnými neshledal městský soud ani obecné námitky proti výši uložené pokuty.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalované

[8] Žalobce (stěžovatel) brojí proti rozsudku městského soudu kasační stížností. Navrhuje zrušení rozsudku a vrácení věci městskému soudu k dalšímu řízení.

[9] Stěžovatel má za to, že z okolností, které plynou z oznámení o zahájení řízení, není zřejmé, že správní orgán ve skutečnosti mínil zahájit správní řízení proti stěžovateli. I pokud by se snad mělo jednat o pouhou chybu v psaní, což stěžovatel důrazně odmítá, pak správní orgány dodnes toto formální pochybení nenapravily, např. vydáním opravného rozhodnutí. Podle stěžovatele je evidentní, že správní řízení bylo zahájeno nikoli se společností F 9, s. r. o., ale se společností OMV. Je-li v popisu skutku chybně označen účastník, je oznámení o zahájení řízení zmatečné. Z postupu stěžovatele v řízení není možno dovozovat, že si byl vědom skutečnosti, že řízení je vedeno proti němu, a nikoli proti společnosti OMV.

[10] Tvrzení městského soudu, podle nějž stěžovatel netvrdil, že by byl v důsledku postupu správního orgánu zkrácen na některém svém procesním právu, je poněkud absurdní. Pakliže správní orgán řízení řádně nezahájil a přesto vydal ve vztahu ke stěžovateli rozhodnutí, došlo bez dalšího k flagrantnímu porušení stěžovatelových procesních práv. Závěr soudu, že šlo o pouhou chybu v psaní, je nepodložený, nesprávný a zcela nepřipustný.

[11] Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázala na své rozhodnutí a vyjádření k žalobě, v nichž se k námitkám týkajícím se zahájení správního řízení vyslovila. S ohledem na průběh kontroly, během níž byl stěžovatel opakovaně seznamován s jejími výsledky, a byl si tak vědom zjištěného pochybení (následně popsaného v oznámení o zahájení řízení), se stěžovatel nemohl důvodně domnívat, že správní řízení není zahájeno s ním, ale se společností OMV. Je zcela zjevné, že zmínka o této společnosti v oznámení o zahájení řízení představuje pouhou zřejmou nesprávnost. K námitce, podle které správní orgány tuto zjevnou chybu dosud nenapravily, žalovaná uvádí, že správní řád v případě zřejmé nesprávnosti v písemném vyhotovení oznámení o zahájení řízení vydání opravného usnesení neumožňuje.

[12] Žalovaná navrhuje zamítnutí kasační stížnosti.

III. Posouzení kasační stížnosti

[13] Soud při posuzování kasační stížnosti dospěl k závěru, že je přípustná, má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou. Důvodnost kasační stížnosti posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.); neshledal přitom vady, jimiž by se musel zabývat i bez návrhu.

[14] Kasační stížnost není důvodná.

[15] Nejvyšší správní soud na úvod připomíná, že řízení o kasační stížnosti je ovládáno zásadou dispoziční. Obsah a kvalita kasační stížnosti do značné míry předurčuje nejen rozsah přezkumné činnosti, ale i obsah rozsudku soudu. Je proto odpovědností stěžovatele, aby v kasační stížnosti specifikoval skutkové a právní důvody, pro které napadá rozhodnutí krajského soudu.

[16] Kasační soud zdůrazňuje, že stěžovateli se již v předcházejícím řízení dostalo dostatečné a srozumitelné odpovědi na veškeré jeho námitky. Stěžovatel v kasační stížnosti nepřináší žádné relevantní argumenty, kterými by zpochybňoval vyřčené právní a skutkové závěry. V kasační stížnosti předestírá zcela obecnou argumentaci, aniž by reagoval na věcné vypořádání žalobních námitek, případně toto vypořádání pouze obecným způsobem označuje jako nepodložené či nesprávné. Na takto nekonkrétní tvrzení může kasační soud reagovat, veden dispoziční zásadou, toliko ve stejné míře obecnosti.

[17] Podle § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu je řízení z moci úřední zahájeno dnem, kdy správní orgán oznámil zahájení řízení účastníkovi uvedenému v § 27 odst. 1 doručením oznámení nebo ústním prohlášením, a není-li správnímu orgánu tento účastník znám, pak kterémukoliv jinému účastníkovi. Oznámení musí obsahovat označení správního orgánu, předmět řízení, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby.

[18] Nejvyšší správní soud nemá shodně s městským soudem pochyb o tom, že v nynější věci bylo řízení o správním deliktu řádně zahájeno, a to doručením oznámení o zahájení řízení dne 23. 3. 2017 stěžovateli. Byť se správní orgán prvního stupně v uvedeném oznámení dopustil zjevné nesprávnosti (srov. rozsudek ze dne 3. 11. 2011, č. j. 4 Ads 139/2011 – 400), neboť nesprávně v textu oznámení uvedl, že zahajuje správní řízení se společností OMV, ze všech (městským soudem podrobně popsanych okolností) projednávané věci vyplývá, že stěžovateli muselo být zřejmé, že právě s ním bylo zahájeno a vedeno řízení o správním deliktu. Oznámení o zahájení řízení bylo řádně doručeno stěžovateli, v dalším textu oznámení již správní orgán uvedl, že ke spáchání správního deliktu došlo „na čerpací stanici pohonných hmot F 9, s. r. o.“ s přesným označením jejího sídla. Před zahájením správního řízení probíhala u stěžovatele kontrola, s jejímž průběhem a výsledky správní orgán stěžovatele průběžně seznamoval. Stěžovatel byl seznámen s tím, že jedinou kontrolovanou osobou během kontroly je on sám. Z protokolu o kontrole (ze dne 18. 5. 2016), doručeného žalobci dne 20. 5. 2016, jednoznačně plyne, že to byl právě stěžovatel, kdo se měl dopustit správního deliktu podle § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách. Z obsahu správního spisu též plyne, že sám stěžovatel činil na základě výsledků kontroly příslušné kroky, tj. nechal nevyhovující pohonné hmoty odvézt (srov. přípis ze dne 23. 6. 2016 a evidenční list pro přepravu nebezpečných odpadů po území ČR ze dne 19. 5. 2016). V oznámení o zahájení řízení je též výslovný poukaz na protokol o kontrole ze dne 18. 5. 2016, identifikační kód 100016051890571.

[19] V souzené věci tedy nemohly stěžovateli vzniknout pochyby o tom, že právě s ním bylo řízení o správním deliktu zahájeno a vedeno. K žádnému zkrácení stěžovatele na jeho procesních právech tak nedošlo. Závěry městského soudu jsou správné a řádně argumentačně podložené.

[20] Námitka, podle které měla být zjevná nesprávnost obsažená v oznámení o zahájení řízení napravena (např. vydáním opravného usnesení), nebyla uplatněna v žalobě. Kasační soud se jí proto pro její nepřipustnost nezabýval (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

IV. Závěr a náklady řízení o kasační stížnosti

[21] Nejvyšší správní soud vzhledem k výše uvedenému uzavřel, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. zamítl.

[22] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalované v řízení žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, proto jí soud jejich náhradu nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. července 2020

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu